

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2010/0011 van 10 maart 2010
in de zaak 2009/0106/SA/3/0074

In zake:

1. [REDACTED];
2. [REDACTED];
3. [REDACTED];

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els Van Eeckhoudt
kantoor houdend te 1700 Dilbeek, Ninoofsesteenweg 244
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

*Tussenkomen
partij:*

[REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dirk BERT
kantoor houdende te 9470 Denderleeuw, Lindestraat 162

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld op 10 december 2009, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij het beroep ingesteld door de heer Dirk Bert, advocaat en raadsman van [REDACTED], tegen de beslissing van 14 mei 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove houdende weigering van vergunning tot het oprichten van een halfopen eengezinswoning op een perceel gelegen te 9400 Ninove (deelgemeente Okegem), [REDACTED] en kadastraal bekend als [REDACTED] wordt ingewilligd.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 10 februari 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie VAN OVERSTRAETEN die *loco* advocaat Els VAN EECKHOUDT verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Dirk BERT die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■■■■ vraagt met een op 18 januari 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 2 februari 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 26 maart 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het gemeentebestuur van Ninove een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "*het oprichten van een halfopen ééngezinswoning*". De aanvraag heeft betrekking op een perceel gelegen te 9400 Ninove (Okegem), ■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■.

Over de afpaling van het betrokken perceel bestaat er betwisting tussen de verzoekende partijen en de tussenkomende partij. Het geschil werd in eerste aanleg beslecht met een vonnis van 18 februari 2009 van de Vrederechter van het kanton Ninove. Tegen dit vonnis werd door de verzoekende partijen op 6 april 2009 beroep aangetekend bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde. De perceelgrenzen waarvan de tussenkomende partij uitgaat in haar aanvraag van 26 maart 2009 zijn deze zoals vastgelegd in het vonnis van 18 februari 2009.

Het perceel is zoals blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 augustus 1978 vastgestelde gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem gelegen in woongebied. Het perceel is niet begrepen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 8 april 2009 tot 8 mei 2009, worden drie bezwaarschriften ingediend. Een eerste bezwaarschrift wordt ingediend door de eerste verzoekende partij in persoon. Een tweede bezwaarschrift gaat uit van de tweede en de

derde verzoekende partij in persoon. Een derde bezwaarschrift gaat uit van de raadsman van de verzoekende partijen en dit in naam van alle verzoekende partijen.

Met een besluit van 14 mei 2009 weigert het college van burgemeester en schepenen van Ninove de aanvraag en dit op grond van de volgende overwegingen:

“ ...

Overwegende dat er gedurende het openbaar onderzoek 3 bezwaren werden ingediend die ontvankelijk zijn en als volgt kunnen worden samengevat:

- *dispuut omtrent de afpaling en oppervlakte van het perceel*

Overwegende dat de gerechtelijke procedure nog lopende is (er is beroep aangetekend voor de Rechtbank van eerste aanleg);

Overwegende dat de uitspraak van de rechtbank bepalend is voor de bouwaanvraag (afmetingen van het perceel en daarmee gaand de woning);

Gelet op de weigering van het college van burgemeester en schepenen dd. 05/06/2008.

...”

Tegen deze beslissing stelt de raadsman van de tussenkomende partij op 2 juli 2009 beroep in bij de verwerende partij. In het verslag over het ingestelde beroep overweegt de behandelende ambtenaar van de verwerende partij het volgende:

“ ...

2.6. Beoordeling

...

2.6.2. De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven. Wat betreft het in het bezwaar aangehaalde dispuut betreffende de beschikbare perceelsbreedte dient gesteld te worden dat het niet van behoorlijk bestuur zou getuigen om nu reeds een vergunning te verlenen.

Hoewel een stedenbouwkundige vergunning steeds verleend wordt onder voorbehoud van burgerlijke rechten kan hier niet voorbijgegaan worden aan de onzekerheid betreffende de perceelsbreedte. Immers de breedte van de bouwvrije strook hangt ervan af. Aangezien tegen de uitspraak van het vrederecht beroep is aangetekend voor de Rechtbank van eerste aanleg, is het vanuit het oogpunt van zorgvuldig bestuur aangewezen geen vergunning te verlenen vooraleer de discussie is uitgeklaard.

2.6.3. De goede ruimtelijke ordening

De voorgestelde woning laat zich goed integreren in deze omgeving. De voorgestelde aanaarding houdt rekening met de omgevende gronden.

Het perceel laat geen andere bouwvorm toe dan halfopen bebouwing met muur op de rechter perceelsgrens, aangezien de in woongebied gelegen deel van het links aanpalende perceel te beperkt is om nog voor bebouwing in aanmerking te komen.

Dit heeft ongetwijfeld zijn impact op het rechts aanpalend perceel maar resulteert er niet in dat dat perceel onbebouwbaar wordt.

Een belangrijk element in dit ontwerp is de realisatie van een 3 m brede bouwvrije zijstrook, wat voldoet aan de huidige norm.

Een smallere bouwvrije zijstrook kan niet aanvaard worden zodat het ontwerp pas gunstig kan geadviseerd worden wanneer er uitsluitel is over de effectieve breedte van het terrein.

Gelet op de hiervoor aangehaalde burgerrechtelijke problematiek is het niet opportuun om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen vooraleer het burgerrechterlijk geschil beslecht werd.

2.7. Conclusie

Uit hetgeen vooraftaat dient besloten te worden dat de aanvraag niet voor vergunning vatbaar is.

...

Met een besluit van 8 oktober 2009 wiligt de verwerende partij het beroep van de tussenkommende partij in en overweegt hierbij het volgende:

“...

2.6. Beoordeling

...

2.6.2. De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

Wat betreft de betwistingen omtrent de ligging van de perceelsgrens dient gesteld dat elke vergunning verleend wordt onder voorbehoud van burgerlijke rechten, en dat deze beoordeling gebaseerd is op de perceelsafmetingen vermeld op de plannen. Zou later blijken dat deze niet correct zijn, dan dient op dat moment geëvalueerd te worden in hoeverre deze vergunning uitvoerbaar is.

2.6.3. De goede ruimtelijke ordening

De voorgestelde woning laat zich goed integreren in deze omgeving. De voorgestelde aanaardingn houden rekening met de omgevende percelen.

Het terrein laat geen andere bouwvorm toe dan halfopen bebouwing met muur op de rechter perceelsgrens, aangezien de in woongebied gelegen deel van het links aanpalend perceel te beperkt is om nog voor bebouwing in aanmerking te komen.

Dit heeft ongetwijfeld zijn impact op het rechts aanpalend perceel maar resulteert niet in dat dat perceel onbebouwbaar wordt.

Een belangrijk element in dit ontwerp is de realisatie van een 3 m brede bouwvrije zijstrook, wat voldoet aan de huidige norm.

Een smallere bouwvrije zijstrook kan niet aanvaard worden.

2.7. Conclusie

De aanvraag komt voor vergunning in aanmerking

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. EXCEPTIE

Op de zitting van de Raad van 10 februari 2010 legt de raadsman van de verzoekende partijen vier aanvullende stukken neer. Met een faxbericht van 9 februari 2010 werden vermelde stukken eveneens aan de griffie van de Raad bezorgd.

Gegeven de draagwijdte van artikel 4.8.22 VCRO is de Raad echter verplicht de stukken 5 tot en met 8, zijnde de stukken die op de zitting van 10 februari 2010 werden neergelegd, uit de debatten betreffende de vordering tot schorsing te weren. De Raad kan met andere worden enkel rekening houden met de stukken (1 tot en met 4) die bij het verzoekschrift tot schorsing werden gevoegd.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij en de tussenkomenende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringen zich slechts op wanneer zou blijken dat de voorwaarden om de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit echter niet het geval.

VII. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet afgeleid worden dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Immers, krachtens artikel 4.7.22 §5 Codex RU mag gebruik worden gemaakt van een vergunning afgegeven door de deputatie vanaf de zesendertigste dag na de dag van aanplakking.

Dit betekent dat de verleende bouwvergunning voor het bouwen van een woning op een perceel waarvan de afmetingen niet zijn gekend zomaar kan worden uitgevoerd!

De gevolgen voor verzoekers zijn catastrofaal.

Zoals reeds vermeld is de vergunning verleend rekeninghoudend met een perceelsgrootte van 16a 79ca terwijl deze afmetingen worden betwist voor de burgerlijke rechtbanken.

Als [REDACTED] effectief een huis bouwt conform deze vergunning heeft dit verschillende uiterst moeilijk te herstellen en ernstige nadelen voor verzoeker.

Ten eerste wordt hun eigendom onrechtmatig verkleind. Zij zullen desgevallend eventueel een schadevergoeding kunnen bekomen voor de burgerlijke rechtbanken maar dit neemt niet weg dat deze situatie had kunnen worden vermeden.

Bovendien is het zo dat het perceel van verzoekers in principe geschikt is voor het optrekken van een alleenstaande eengezinswoning. Indien men uitgaat van de perceelsgrootte vooropgesteld door [REDACTED] kunnen verzoekers hoogstens nog een halfopen bebouwing op hun perceel oprichten.

Het nadeel aan verzoekers zou enkel kunnen worden hersteld door de eventuele afbraak van de dan nieuwbouwwoning van [REDACTED], hetgeen uiterst moeilijk zal zijn.

Het nadeel is persoonlijk aangezien verzoekers eigenaar zijn van de omliggende percelen.

Het nadeel vloeit rechtstreeks voort uit de bestreden vergunning. Indien de woning van [REDACTED] niet wordt gebouwd zal er geen nadeel zijn voor verzoekende partijen. Indien de woning wordt gebouwd is het nadeel onomkeerbaar. Indien het beroep tot schorsing niet maar dit tot nietigverklaring wel wordt ingewilligd, kan er niet meer worden teruggedaan naar de huidige toestand.

Het nadeel is dus ernstig en moeilijk te herstellen.

Hieruit volgt dat er voldoende nadelen zijn met betrekking tot het gebruik, het genot en de beschikking over het eigendom van verzoekende partijen. Het moeilijk te herstellen nadeel is bij deze aangetoond.

...”

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Verzoekers stellen dat – nu de vergunning kan uitgevoerd worden de 36° dag na de aanplakking – er in principe door de aanvrager kan begonnen worden met de bouw van haar woning.

Dit zou volgens verzoekers tot gevolg hebben dat hun eigendom onrechtmatig verkleind wordt en dat hun perceel enkel nog voor halfopen bebouwing geschikt wordt en niet meer voor open bebouwing.

Deze nadelen zouden rechtstreeks voortvloeien uit de stedenbouwkundige vergunning en onomkeerbaar zijn.

Verzoekers gaven onder hun feitenrelaas aan dat zij 'deels onverdeelde eigenaars' zijn van de percelen met kadastrale nrs. [REDACTED].

Zij geven geen verdere specificering van wie samen met wie van welk perceel eigenaar is.

Derhalve tonen zij niet aan wie welk belang heeft om een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel in te roepen, nu niet alle voornoemde percelen palen aan het perceel van de aanvrager.

Evenmin verschaffen zij voldoende gegevens over een mogelijke verkleining van hun perceel of de onmogelijkheid om een open bebouwing te bouwen.

Zelfs indien zij dergelijke nadelen zouden kunnen aantonen, dan nog maken verzoekers niet aannemelijk dat deze moeilijk te herstellen zouden zijn.

De deputatie heeft er in haar beslissing op gewezen dat indien na afloop van de burgerlijke procedure de perceelsgrenzen zouden gewijzigd worden, er op dat moment geëvalueerd moet worden in hoeverre de verleende vergunning uitvoerbaar is.

De burgerlijke rechten van zowel aanvrager als verzoekers kunnen door de vergunning niet teniet gedaan worden.

Indien de aanvrager zou overgaan tot het starten van de werken vooraleer er een burgerrechtelijke beslissing voorhanden is die kracht van gewijsde heeft, dan belet niets verzoekers om een burgerrechtelijk kortgeding aan te spannen om hun rechten te vrijwaren.

Verzoekers tonen geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan.

...

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Verzoekers blijven volharden in hun argumenten die zowel administratiefrechtelijk als burgerlijk werden afgewezen.

Het perceel van verweerster is correct opgemeten, door de deskundige landmeter, aangesteld door de Vrederechter, bijgestaan door de heer Van Der Cammen, aangesteld om de afwezige partijen bij opmeting te vertegenwoordigen, in casu verzoekers (hun raadsman was bij de afpaling wel aanwezig).

Beide landmeters hebben meer dan twintig jaar ervaring als gerechtelijk deskundige, zowel bij het Vredegerecht te NINOVE als bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE.

Planologisch ligt het lot van het perceel van verzoekers reeds vele jaren vast: er kan volgens het stedenbouwkundig attest enkel een halfopen bebouwing opgericht worden.

Het getuigt van kwade trouw en rechtsmisbruik om in het verzoekschrift te blijven beweren dat er een open bebouwing zou kunnen op opgericht worden.

Het linkse perceel van verzoekers, dat eigenlijk niets vandoen heeft met deze zaak, is zelfs geen bouwgrond, en zal nooit kunnen bebouwd worden.

Het is er verzoekers alleen maar om te doen te maken dat "...de woning van [REDACTED] niet wordt gebouwd...", zoals zij letterlijk stellen in hun verzoekschrift.

Verzoekers vechten een persoonlijke vete uit tegen verweerster, vete die niets te maken heeft met de goede ruimtelijke ordening, en evenmin van aard kan zijn om haar een bouwvergunning te weigeren voor de bouw van een conforme woning.

Verzoekers fnuiken verweerster in de uitoefening van haar absoluut eigendomsrecht, d.w.z. dat zij het recht heeft om op de meest volstrekte wijze, conform de administratieve voorschriften, van haar eigendom gebruik te maken en er een woning op te richten.

Het is niet aan de Raad als rechtscollege om verzoekers in deze "strijd" te volgen.

..."

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip "moeilijk te herstellen ernstig nadeel" eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag begrepen worden (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat bovendien persoonlijk en moeilijk te herstellen is.

De verzoekende partijen voeren hiertoe in essentie aan dat de uitvoering van de bestreden beslissing, die is gebaseerd op een aanvraag die uitgaat van door de verzoekende partijen betwiste perceelgrenzen, hun eigendom onrechtmatig zal verkleinen. Zij erkennen dat zij hiervoor in voorkomend geval een schadevergoeding kunnen verkrijgen doch dat zij het voeren van een procedure voor de burgerlijke rechtbank met het oog op het verkrijgen van een schadevergoeding wensen te vermijden.

Het verkleinen van hun eigendom zal, nog volgens de verzoekende partijen, tot gevolg hebben dat zij niet langer een alleenstaande eengezinswoning, doch slechts een halfopen bebouwing, zullen kunnen optrekken. De verzoekende partijen merken hierbij tot slot op dat in voorkomend geval het nadeel dat zij menen te lijden enkel zal kunnen worden hersteld door de afbraak van de

intussen opgerichte woning van de tussenkomende partij en dat het realiseren van deze afbraak uiterst moeilijk zal zijn.

In hun verzoekschrift stellen de verzoekende partijen dat zij “...eigenaars – deels onverdeelde eigenaars – van de percelen gelegen aan de [REDACTED] straat te Okegem, Ninove, kadastraal gekend onder [REDACTED] enerzijds en anderzijds [REDACTED].” zijn. Het perceel nr. [REDACTED] ligt links ten opzichte van het perceel (nr. [REDACTED]) waarop de bestreden beslissing betrekking heeft en waarvan de tussenkomende partij eigenaar is. De percelen met nummer [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED] liggen rechts ten opzichte van het perceel (nr. [REDACTED]) waarop de bestreden beslissing betrekking heeft en waarvan de tussenkomende partij eigenaar is.

De Raad stelt op basis van de niet betwiste gegevens van het dossier vast dat het door de verzoekende partijen ingeroepen nadeel noodzakelijk enkel betrekking kan hebben op de percelen kadastraal gekend als [REDACTED] omdat het in woongebied gelegen deel van het perceel kadastraal gekend als [REDACTED] te beperkt is om nog voor bebouwing in aanmerking te komen.

De wijze waarop de verzoekende partijen in het inleidend verzoekschrift de eigendomsstructuur van de percelen met nummers [REDACTED] zelf omschrijven, impliceert dat niet elk van de verzoekende partijen (onverdeelde) eigenaar is van de kwestieuze percelen. Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, kan de Raad niet, minstens onvoldoende, onderzoeken of het ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van elk van de verzoekende partijen het vereiste persoonlijk karakter heeft.

In zoverre de verzoekende partijen overigens als nadeel aanvoeren dat de uitvoering van de bestreden beslissing hun eigendom onrechtmatig zal verkleinen, stelt de Raad vast dat een dergelijke bewering louter hypothetisch is en dit precies omwille van de betwisting die bestaat betreffende het bepalen van de grens tussen het perceel nr. [REDACTED] enerzijds en de percelen met nummers [REDACTED] anderzijds, en waarover de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde in beroep een uitspraak zal doen.

In zoverre de verzoekende partijen als moeilijk te herstellen ernstig nadeel tevens doen gelden dat de vermeende onrechtmatige verkleining van hun eigendom tot gevolg zal hebben dat zij niet langer een alleenstaande eengezinswoning doch slechts een halfopen bebouwing, zullen kunnen optrekken, stelt de Raad vast dat dit nadeel feitelijke en juridische grondslag mist.

Op 13 maart 1990 deelde de toenmalige gemachtigde ambtenaar aan de eerste verzoekende partij en aan de rechtsvoorgangster van de verzoekende partijen, wijlen mevrouw Alinda Debbaut, immers mee dat het perceel nr. [REDACTED] “...niet breed genoeg (is) om in aanmerking te komen voor het oprichten van een vrijstaande eengezinswoning. Bovendien is de aanleg van het perceel nr. [REDACTED] (halfopen bebouwing op de rechter perceelsgrens) reeds sedert 15/6/1984 vastgelegd.”. Een standpunt dat de gemachtigde ambtenaar uitdrukkelijk herhaalde op 26 juni 2006 naar aanleiding van een advies betreffende een aanvraag tot het verkrijgen van een zogenaamd stedenbouwkundig attest nr. 2 door de tussenkomende partij. De verzoekende partijen kunnen daarom niet nuttig, laat staan ernstig, voorhouden dat de uitvoering van de bestreden beslissing hun de mogelijkheid zal ontnemen om op hun eigendom een alleenstaande eengezinswoning op te trekken.

De uiteenzetting van de verzoekende partijen bevat bijgevolg geen afdoende concrete en precieze gegevens die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de vergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Er is bijgevolg niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing

slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De door de verzoekende partijen op de zitting van 10 februari 2010 neergelegde stukken worden uit de debatten betreffende vordering tot schorsing geweerd.
2. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 10 maart 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,   voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Jan VANHEULE,   griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Jan VANHEULE

Filip VAN ACKER